

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318203578
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1318203578.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ivany Štíftovej a JUDr. Romana Bolebrucha, v spore žalobcu: Základná škola s materskou školou, Jeséniova 54, Bratislava, IČO: 31 810 527, za účasti intervenienta na strane žalobcu: Mestská časť Bratislava - Nové Mesto, Junácka 1, Bratislava, proti žalovanému: NUBIUM, s.r.o., Trenčianska 705/55, Bratislava, IČO: 47 545 674, zastúpenému advokátom JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., Záhradnícka 27, Bratislava, o vypratanie nehnuteľnosti - odstránenie reklamných panelov, o späťvzatí žaloby po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 7C/64/2018-209, zo dňa 26.8.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd pripúšťa späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 7C/64/2018-209, zo dňa 26.8.2020 zrušuje a konanie zastavuje.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 7C/64/2018-209, zo dňa 26.8.2020, žalovanému uložil povinnosť odstrániť dva kusy reklamných panelov s rozmermi 510 cm x 240 cm z pozemku parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2.405 m², zapísaného na LV č. XXXX, okres Bratislava O., obec: BA - m. č. F. E., katastrálne územie R. a šesť kusov reklamných panelov s rozmermi 510 cm x 240 cm z pozemku parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 3.637 m², zapísaného na LV č. XXXX, okres Bratislava O., obec: BA - m. č. F. E., katastrálne územie R. a z oplotenia nachádzajúceho sa na tomto pozemku, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku; žalobcovi priznal voči žalovanému náhrada trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.6.2021 zobral žalobca žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo ku dňu 31.5.2021 k dobrovoľnému odstráneniu všetkých billboardov, ktoré mal žalovaný osadené bez právneho titulu na oplotení areálu základnej školy ako aj oplotení areálu materskej školy.

4. Žalovaný so späťvzatím žaloby nesúhlasil; zastával názor, že žaloba je zjavne naviazaná na ustanovenie hmotného práva a to konkrétne § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom predmetom konania a aj odvolania je samotné posúdenie skutočnosti vykonaného úkonu žalobcu a jeho obsahu z hľadiska obnovy nájmu, na ktorú poukazoval. Bol názoru, že je potrebné rozhodnúť o odvolaní žalovaného už len z dôvodu, aby sa odstránila právna neistota medzi stranami v otázke zániku a/ alebo obnovy nájmu s ohľadom na obsah úkonu, ktorý vykonal žalobca podaním žaloby, ktorú podal a posúdenia účinkov, ktoré je možné z takéhoto úkonu vyvodzovať. Bol názoru, že nie akákoľvek žaloba

je spôsobilá zabrániť obnove nájmu, ale len žaloba, ktorá je v súlade s § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zároveň je aj procesne možné rozhodnúť v prospech žalobcu na základe jej obsahu. Uvedená otázka je významná aj s ohľadom na ďalšie dôvody odvolania, ktoré sa týkajú námietok týkajúcich sa konania a rozhodovania súdu prvej inštancie ultra petitem, a ktorá je podľa jeho názoru právne významná v súvislosti s podaním žaloby, ktorú žalobca považuje za úkon podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalovaný naopak za úkon, ktorý podľa jeho názoru v danej podobe k cit. ustanoveniu neprilieha a nie je možné dovoľávať sa účinkov, ktoré z jej podania vyvodzuje žalobca. Domnieval sa preto, že ide o vážny dôvod nesúhlasu so späťvzatím, ktorý môže zasiahnuť aj do jeho hmotnoprávneho postavenia v súvislosti s nájomným vzťahom, založeným nájomnou zmluvou medzi stranami a v nadväznosti na rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré má byť preskúmané na základe odvolania žalovaného odvolacím súdom.

5. Nesúhlasil so späťvzatím aj z toho dôvodu, že žalobca podal na žalovaného žalobu o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v súvislosti práve s jeho tvrdým skončením nájomného vzťahu a vykonaním úkonu podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zákonnej lehote. Konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 9C/78/2020 a v tomto konaní žalobca uvádza nielen motiváciu svojho konania, ktorú vyvodzuje z uznesenia zastupiteľstva zriaďovateľa, ale súčasne svoje práva odvodzuje od právneho základu, ktorý predpokladá zánik nájmu na základe jeho vlastného konania, ktoré je popisované v bode 1 a je riešené z hľadiska námietok žalovaného ako skutková a právna otázka významná pre rozhodnutie v tomto konaní. V tomto konaní žalovaný hradil aj po tvrdenom zániku nájmu nájomné, práve z dôvodu obnovy nájmu, čo preukazuje úhradami v konaní tam vedenom. Zastával názor, že existencia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 9C/78/2020 je vážnym dôvodom pre nesúhlas žalovaného s pripustením späťvzatia žaloby žalobcu zo strany odvolacieho súdu, nakoľko opomenutie konať zo strany žalovaného v tomto konaní vyslovením nesúhlasu so späťvzatím žaloby môže mať následky v podobe zmeny postavenia žalovaného z hľadiska hmotného práva, pri procesnom posúdení jeho konania ako správania, pre ktoré by malo byť zastavené konanie z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom a nie je v najlepšom záujme žalovaného ani z hľadiska povinností štatutárnych orgánov žalovaného postupovať s odbornou starostlivosťou a zabezpečiť si všetky dostupné informácie potrebné pre rozhodnutie v danom predmete v zmysle § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko sa javí ako nevyhnutne potrebné odstrániť právnu neistotu medzi stranami a vyriešiť otázku dôvodnosti žalobcom podanej žaloby z hľadiska vplyvu na posúdenie existencie nájomného vzťahu v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, či už z hľadiska jeho tvrdého zániku zo strany žalobcu alebo z hľadiska jeho obnovy, čo tvrdí zas strana žalovaná a to s poukazom na obsah žaloby, zistený skutkový stav a žalobný návrh žalobcu, ktorý podľa jeho názoru a odvolacích dôvodov nezodpovedal tomu, čoho sa v skutočnosti žalobca mohol domáhať v porovnaní s tým, čoho sa domáhal. Zastával preto názor, že existujú vážne dôvody jeho nesúhlasu s pripustením späťvzatia žaloby zo strany žalobcu.

6. Žalobca k nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby o vypratanie nehnuteľnosti - odstránenie reklamných panelov, uviedol, že dôvody žalovaného považuje za účelové. Žalovaný rovnakú argumentáciu používal aj počas konania na súde prvej inštancie; žalobca v priebehu samotného konania sa viac ráz vyjadril, že nemá záujem na obnove nájomného vzťahu. Žalobca ako správca majetku obce (mestská časť Bratislava - Nové mesto) sa žalobou domáhal ochrany práv vlastníckeho práva svedčiaceho mestskej časti Bratislava - Nové Mesto (v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka). Nájomná zmluva medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá na dobu určitú, a to jedného roka. Zmluva bola uzavretá do 30.4.2018, t. j. od 1.5.2018 boli reklamné panely na oploteniach (ako príslušenstvách pozemkov v správe žalobcu) už umiestnené bez právneho titulu. Žalovaný sa v zmluve zaviazal, že ku dňu skončenia nájmu budú reklamné panely z predmetu nájmu odstránené. V prípade porušenia tejto povinnosti bola v zmluve dohodnutá zmluvná pokuta vo výške ročného nájmu. Aj napriek deklarovanej neochote zo strany žalobcu predĺžiť nájom, žalovaný radšej uhradil zmluvnú pokutu, ale reklamné panely neodstránil. Žalovaný k odstráneniu reklamných stavieb pristúpil až 31.5.2021. Skutočnosť, že žalovaný mal od 1.5.2018 bez právneho titulu umiestnené na časti pozemkov registra C-KN parc. č. XXXX/X a č. XXXX/X, k. ú. R. reklamné panely je podľa názoru žalobcu riadne preukázaná v rámci konania vedeného v tejto veci na Okresnom súde Bratislava II. Žalovaný dobrovoľne reklamné panely odstránil a tento úkon zo strany žalovaného bol v priamej príčinnej súvislosti s podaním späťvzatia žaloby, nakoľko odstránením reklamných panelov z majetku v správe žalobcu odpadol aj dôvod konania vo veci samej. Pokračovanie v konaní považuje za bezpredmetné a najmä za nehospodárne, a to aj z dôvodu, že uplatnená žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného je priamo

viazaná na moment, kedy došlo k odstráneniu reklamných stavieb z vyššie citovaných pozemkov (bližšie špecifikovaných v príslušnom súdnom spise Okresného súdu Bratislava II, č. k. 7C/64/2018).

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojom nesúhlase so späťvzatím. Vyjadrenie žalobcu podľa jeho názoru nemieri k splneniu procesných podmienok týkajúcich sa dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím žaloby, ale zaoberá sa a opakuje vecnú argumentáciu žalobcu v konaní. Uviedol, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 9C/78/2020, na ktoré poukazoval žalovaný, bolo na predbežnom prejednaní sporu so súhlasom strán dňa 5.10.2021 prerušené až do právoplatného rozhodnutia v tomto konaní, ide teda o konanie, ktorého výsledok ovplyvní samotný postup a posudzovanie právneho základu nárokov žalobcu vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 9C/78/2020. Vyjadrenie žalobcu zo dňa 30.9.2021 podľa názoru žalovaného nekorešponduje s procesným postojom žalobcu dňa 5.10.2021 na predbežnom prejednaní sporu vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 9C/78/2020.

8. Zároveň uviedol, že nie je pravda, že by žalovaný odstraňoval reklamné stavby „v priamej príčinnej súvislosti s podaním späťvzatia žaloby“ ako uvádza žalobca, čo je zrejme aj z časovej súslednosti, datovania a dôvodov späťvzatia žaloby zo strany žalobcu. K tomuto kroku sa žalovaný odhodlal len a len z dôvodov zmien v oblasti verejného práva a rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy na úseku stavebného poriadku, ktoré nastali s účinnosťou od 1.5.2021 a 3.5.2021, ktoré pôvodne mali riešiť predbežnú otázku občianskoprávneho charakteru spočívajúcu v námietke žalobcu o zániku iného práva žalovaného podľa § 139 ods. 1 písm. a) Stavebného zákona (užívacie právo na základe nájmovej zmluvy) oproti tvrdeniu žalovaného o jeho obnove, čo však riešili správne orgány len z procesného hľadiska v podobe, že nebola preukázaná existencia tzv. iného práva podľa § 139 ods. 1 písm. a) Stavebného zákona stotožniac sa napriek existencii civilného sporu s tvrdením žalobcu o zániku tohto práva dôvodiť, že nie sú splnené podmienky na postup podľa § 137 Stavebného zákona. Pritom však rozhodnutie vo veci samej priaznivé pre žalovaného v prejednávanej veci predstavuje dôvod na obnovu konania v konaniach o predĺženie doby trvania reklamných stavieb podľa § 62 ods. 1 písm. a) písm. b) Správneho poriadku, ktoré boli zastavené podľa § 60 ods. 2 písm. b) Stavebného zákona z dôvodu „nepreukázania iného práva k pozemku a k stavbe oplotenia“ podľa § 139 ods. 1 písm. a) Stavebného zákona.

9. Uviedol, že odvolacie dôvody jeho odvolania sú založené okrem iného na posúdení otázky, či súd prvej inštancie postupoval ultra petitem, keď s ohľadom na obsah žaloby a dôkaznú situáciu v konaní rozhodol tak ako rozhodol, čo priamo súvisí s odlišným posúdením otázky, či bola riadne a včas podaná žaloba zo strany žalobcu, ktorá mala zamedziť obnove nájmu podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ktorú skutočnosť predbežne posudzovali správne orgány bez zreteľa na obsah žaloby a vykonané dokazovanie, pričom vyriešenie tejto otázky má vplyv na hmotnoprávne a procesné postavenie strán voči sebe navzájom a ovplyvňuje dôvodnosť nárokov nie v jednom, ale vo viacerých konaniach civilnoprávneho charakteru, ale aj existenciu práv strán v oblasti verejného práva v konaní pred stavebným úradom, ako je uvedené vyššie. Podľa názoru žalovaného tak preto, ako aj uvádzal vo svojom skoršom nesúhlase, sú na jeho strane vážne dôvody, pre ktoré nemôže súhlasiť so späťvzatím žaloby a žiadal, aby odvolací súd späťvzatie žaloby nepripustil.

10. Podľa § 370 ods. 1, ods. 2 C. s. p. ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

11. Na ozrejmienie právnej stránky veci odvolací súd uvádza, že záver o zastavení konania na základe späťvzatia žaloby vo fáze konania po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, je síce viazaný na súhlas druhej strany sporu, avšak zároveň sa vyžaduje, aby prípadný nesúhlas, ak sa má stať príčinou nepripustenia späťvzatia žaloby súdom, bol podložený vážnymi dôvodmi. Zákon bližšie nestanovuje, čo možno považovať za vážne dôvody na strane druhého účastníka. S prihliadnutím k okolnostiam konkrétneho prípadu a k povahe uplatňovaného nároku je preto treba vždy zvážiť, či nesúhlas so späťvzatím žaloby je založený na právnom či inom (napr. morálnom, procesne ekonomickom a pod.) záujme žalovanej strany, odôvodňujúcim požiadavku, aby o žalobe bolo meritórne rozhodnuté i napriek nedostatku vôle žalobcu (osoby oprávnenej inak disponovať návrhom na začatie konania) a pokračovať v spore. Tento záujem je daný najmä v mimosporovom konaní, ak ide o konanie, ktoré mohlo začať aj

bez návrhu; v sporovom konaní je tento záujem na pokračovaní sporu daný najmä v konaniach, ktorých výsledkom je rozhodnutie majúce povahu tzv. iudicium duplex (napr. konanie vyporiadanie BSM, konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva) alebo vtedy, ak má meritórne rozhodnutie význam pre právne postavenie žalovanej strany. To však platí len za predpokladu, že doposiaľ nedošlo k platnému mimosúdному vyriešeniu veci dohodou strán či k dobrovoľnému splneniu uplatneného nároku žalovaným (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 25.7.2003, sp. zn. 26Cdo/682/2003 alebo zo dňa 26. 11. 2014, sp. zn. 22Cdo/2149/2014).

12. Súčasne hodno zdôrazniť, že zmyslom civilného sporového konania je predovšetkým ochrana práv a právom chránených záujmov strán (Čl. 1 Základných princípov, § 3 C. s. p.) zabezpečovaná autoritatívnymi rozhodnutiami súdu. Pokiaľ sa v konaní, v ktorom sa rozhoduje o uložení povinnosti k požadovanému plneniu zistí, že požadované plnenie bolo už poskytnuté alebo zaniklo z iného právneho dôvodu, odpadá samotná podstata sporu a rozhodovanie súdu nemôže viesť k predpokladanému účelu; za tejto situácie musí súd žalobu (pokiaľ ju žalobca nevezme späť) zamietnuť bez ohľadu na to, nakoľko je, alebo aspoň bol, uplatnený nárok odôvodnený. Ak teda vezme žalobca svoju žalobu späť preto, že uplatňované právo zaniklo splnením, stráca spor z pohľadu oboch strán i z pohľadu Čl. 1 Základných princípov a § 3 C. s. p. svoje opodstatnenie a akékoľvek dôvody, ktoré žalovaný uvedie k zdôvodneniu svojho nesúhlasu so späťvzatím žaloby, nemôžu byť považované za vážne.

13. V posudzovanej veci sa žalobca žalobou doručení súdu dňa 28.5.2018 domáhal nariadiť žalovanému vypratanie spočívajúce v odstránení 6 kusov reklamných panelov o rozmeroch 510 x 240 cm z oplotenia, ktoré je súčasťou pozemku registra C-KN parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría, okres: Bratislava, obec: BA - F. E., k. ú. R., evidovaný na LV č. XXXX a 2 kusov reklamných panelov o rozmeroch 510 x 240 cm z oplotenia, ktoré je súčasťou pozemku registra C-KN parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoría, okres: Bratislava, obec: BA - F. E., k. ú. R., evidovaný na LV č. XXXX. Žalovaný v priebehu konania, po podaní žaloby (dňa 31.5.2021) dobrovoľne odstránil všetky billboardy, ktoré mal osadené na oplotení areálu základnej školy ako aj na oplotení areálu materskej školy. Je zrejmé, že za tejto situácie žalobca nemôže mať záujem na ďalšom pokračovaní sporu, pretože odpadá samotná podstata sporu a rozhodovanie súdu nemôže viesť k predpokladanému účelu. A nakoľko v danej veci odpadol predmet sporu, k pokračovaniu konania (a teda k vysloveniu nesúhlasu so späťvzatím žaloby) žalovaný nemá vážne dôvody.

14. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že predmetom konania bola žaloba podaná žalobcom podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Citované ustanovenie predstavuje úpravu inštitútu *relocatio tacita* (konkludentne vykonané obnovenie nájomného vzťahu). Podstata tohto inštitútu spočíva v zákonom predpokladanom riešení situácie, keď došlo k uplynutiu nájomnej doby, na ktorú bola nájomná zmluva uzatvorená, ale aj napriek uplynutiu doby sa pokračuje v plnení záväzku. Úprava inštitútu *relocatio tacita* zakotvuje nevyvrátiteľnú domnienku obnovy nájomného vzťahu dojednaného na dobu určitú tak, že po splnení zákonných podmienok dôjde k obnove nájomného vzťahu okamžite po uplynutí doby nájmu. Pre obnovu pritom nie je potrebná vzájomná dohoda zmluvných strán.

15. Ku vzniku nevyvrátiteľnej domnienky obnovy dochádza automaticky na základe konkludentného správania zmluvných strán. Toto správanie pozostáva z konania nájomcu a opomenutia prenajímateľa. Absencia čo i len jedného z nich má za následok, že k obnove nájomného vzťahu nedôjde.

16. Konanie nájomcu spočíva v tom, že nájomca pokračuje v užívaní veci aj po skončení nájmu (po uplynutí doby nájmu). Za pokračovanie v užívaní sa považuje najmä jeho faktické užívanie, ale aj stav, keď nájomca predmet nájmu nevypratá alebo vec nevrátil prenajímateľovi. Opomenutie prenajímateľa zasa spočíva v nečinnosti, t. j. v nepodaní žaloby na súde do 30 dní po uplynutí doby, na ktorú bol nájom dojednaný. Dovŕšením tohto opomenutia je márne uplynutie lehoty na podanie návrhu na príslušný súd. Ide o hmotnoprávnu lehotu a k jej zachovaniu dôjde vtedy, len ak v 30 dňovej lehote dôjde k podaniu návrhu na príslušný súd. Samotný návrh z hľadiska obsahu (*petitu*) musí smerovať k vydaniu, vyprataniu veci (podľa povahy predmetu) alebo iným obdobným účinkom. Je nepochybné, že žalobca svojím aktívnym konaním - podaním žaloby o vypratanie, odstránenie reklamných panelov, v zákonom stanovenej lehote, zabránil tomu, aby nastali účinky nevyvrátiteľnej domnienky obnovy nájomného vzťahu. Tieto účinky by nevyvolala iba taká žaloba, ktorou by sa žalobca domáhal určenia, že nájom zanikol, alebo zdržania sa zásahov do vlastníctva alebo by žalobu podal po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. O takýto prípad sa však v prejednávanej veci nejedná.

17. Pokiaľ ide o formuláciu samotného žalobného návrhu, odvolací súd poznamenáva, že v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 najvyšší súd judikoval, že obsah žaloby nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nielen samotný žalobný návrh (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.11.2020, sp. zn. 7Cdo/268/2019).

18. Ústavný súd SR sa obdobne vyslovil v náleze zo dňa 7.10.2015 sp. zn. I. ÚS 192/2015, keď uviedol, že každý návrh je nevyhnutné v okolnostiach danej veci posudzovať ako celok, pretože žalobný nárok netvorí len obsah petitu (to, čo je žiadané), ale i jeho skutkové odôvodnenie. Požiadavku, aby z návrhu na začatie konania bolo zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha, nemožno vykladať reštriktívne tak, že by navrhovateľ bol povinný urobiť presný návrh znenia výroku rozsudku súdu, pretože v § 79 ods. 1 druhej vety O. s. p. sa navrhovateľovi neukladá formulovať návrh (výrok rozsudku), ale iba to, aby sa z návrhu na začatie konania ako takého dalo zistiť, čoho sa navrhovateľ domáha (navrhovateľ totiž nemusí byť zakaždým zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom). Pretože iba súd, ktorý pozná právo a rozhoduje o tom, ako bude výrok jeho rozhodnutia formulovaný, aby bol aj materiálne nevykonateľný, takže návrhom navrhovateľa na znení tohto výroku nie je viazaný, avšak pri formulácii výroku rozhodnutia súd dbá na to, aby z obsahového hľadiska celého návrhu vyjadroval to, čoho sa navrhovateľ návrhom na začatie konania domáhal.

19. A pretože za daného stavu, akýkoľvek dôvod, ktorý žalovaný uviedol k zdôvodneniu svojho nesúhlasu so späťvzatím žaloby, nemôže byť považovaný za vážny, odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1, ods. 2 C. s. p. pripustil späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

20. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. Pri zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby a pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania má zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie svoj význam. Jej podstatou je to, že trovy konania nahrádza ten, kto zavinil ich vznik. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania je skúmať procesnú zodpovednosť na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim z procesného práva, je potrebné túto otázku posudzovať z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu t. j. z procesného hľadiska; ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by žalobca bol v konaní vo veci samej úspešný alebo nie. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez uvedenia dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému a trovy žalovaného znáša žalobca.

22. Vychádzajúc z uvedených právnych východísk, o nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov konania, nakoľko to bol žalovaný, ktorý odstránením reklamných panelov z oplotenia žalobcu, procesne zavinil zastavenie konania. Pohnútkou žalovaného spočívajúca v tom, že k odstráneniu reklamných panelov pristúpil z dôvodov zmien v oblasti verejného práva a rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy na úseku stavebného poriadku, je irelevantná.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).